

Abstrakt (česky)

Zaměřuji se na narativní strategie Maria Vargase Llosy u dvou vybraných románů: *Tetička Julie a zneuznaný génius* (*Tía Julia y el escribidor*, 1977) a *Pantaleón a jeho ženská rota* (*Pantaleón y las visitadoras*, 1973). Výběr knih je založen na jejich formální bohatosti. V analýze primárně věnuji pozornost vypravěči, kompozici díla a strukturálním schémátům, která autor ve své narativní strategii využívá. Dále se zabývám stylistickými experimenty Vargase Llosy a variacemi jazykových prostředků podle typu mluvčího či žánru. Vargas Llosa bravurně pracuje s širokou škálou narativních prostředků, snaží se postihnout nepřebornou rozmanitost skutečnosti a reflektovat ji i ve struktuře svých děl. Knihy Vargase Llosy strhávají pozornost čtenáře k formě, nutí je přemýšlet, měnit interpretační hlediska. Jejich výstavba je komplikovaná a promyšlená. Čtenář musí být aktivní. Bohatá škála narativních prostředků a vysoká míra racia jsou distinktivním rysem tvorby Maria Vargase Llosy. Snažím se postihnout inovativní postupy autora, jeho experimenty a strhující hry se strukturou díla. Nejde tedy o srovnání dvou románů, ale prezentaci a rozbor bohaté škály narativních prostředků Maria Vargase Llosy. Jako teoretický základ pro svoji práci používám díla Tzvetana Todorova, Umberta Eca, Michaila M. Bachtina, Daniely Hodrové, Ortegy y Gasset, Petra A. Bílka a dalších.